

Maaperä ennen siementä

Shraddha istuttaa sen, mitä mikään muu ei voi

DAAJI

PUJYA SHRI CHARIJI MAHARAJ

99. syntymäpäivänä 24. heinäkuuta 2026

Maaperä ennen siementä

Shraddha istuttaa sen, mitä mikään muu ei voi

Rakkaat ystävät,

Kuvitelkaa kaksi ihmistä istumassa samassa meditaatiosalissa, vastaanottamassa samaa transmissiota, kuuntelemassa samoja sanoja ja sulkemassa silmänsä samalla hetkellä. Meditaation jälkeen toinen tuntee jonkin liikahtaneen, hiljaa ja peruuttamattomasti, kuin kompassin neula löytäisi pohjoisen ensimmäistä kertaa. Toinenkin lopettaa meditaation, katsoo mitä kello on ja ihmettelee, miltäköhän kaikista muista tuntuu. Transmissio, hiljaisuus ja sanat ovat identtiset, mutta jokin on erilaista. Mikä? Pidä tämä kysymys mielessäsi, sillä palaamme siihen.

Kuvitelkaa peruna ja kananmuna kiehumassa vesikattilassa. Peruna pehmenee, kun taas kananmuna kovettuu, vaikka vesi, lämpötila ja keittoaika ovat molemmille samat. Se, mitä kukin meistä kantaa sisällään, määrittää avaako vai sulkeeko kokemus meitä entisestään. Kysymys ei ole lahjakkuudesta tai kelvollisuudesta, vaan yksinkertaisesti maaperästä.

Sana, jolle ei ole käännöstä

Edellisessä viestisarjassa kuljimme seitsemän sisäisen esteen läpi. Ne seisovat meditoijan ja häntä odottavan elämän välissä. Näimme, kuinka mielihalu jakaa, inertia tukahduttaa, epäily syövyttää, ylpeys sulkee, kateus rampauttaa, ennakkoluulo sulkee ikkunat ja pelko, kaikkien niiden äiti, lukitsee oven sisältäpäin. “Elämätön elämä”-viestissä huomasimme, että usko saa avaimen kääntymään lukossa ja ensimmäinen asia, jonka löydämme toiselta puolelta, ei ole määränpää vaan maaperän laatu. Muinaisina aikoina ihmiset kutsuivat sitä *shraddhaksi*.

Shraddhan englanninkielinen käännös on “faith” (usko), mutta se ei ole vain sitä. Usko kuvataan usein siten, että uskomme siihen, mitä ei voi todistaa. Shraddha on taas jotain paljon elävämpää. Se on luottamusta, itseluottamusta, vilpittömyyttä, päättäväisyyttä, uskollisuutta ja sisäistä vakaumusta yhdessä. Se ei ole vain sitä, että mieli suostuu johonkin ehdotukseen, vaan sitä, että koko olemus orientoituu sydämen totuuteen jo ennen kuin äly on ehtinyt punnita todisteita.

Oppineet kuvaavat uskoa sellaiseksi, jossa uskomme pyhiin kirjoituksiin ja Mestariin ja että tämän kautta on saavutettavissa kaikki mahdollinen. Hienovaraisuus piilee kuitenkin sanassa “uskominen”: se ei ole passiivista idean hyväksymistä, vaan kaikkien ominaisuuksien aktiivista suuntaamista kohti totuutta, jota on saatu maistaa, ei ole pelkästään puhuttu.

Sage Patanjali, tuo suuremmoinen, sisäisen kokemuksen kartoittaja, asetti shraddhan ensimmäiseksi viiden ominaisuuden sarjassa, jotka

johtavat korkeimpaan oivallukseen. Nämä viisi ovat *shraddha* (usko), *virya* (energia), *smriti* (muistaminen), *samadhi* (uppoutuminen) ja *prajna* (viisaus). Huomaa järjestys: shraddha ruokkii energiaa tai halua ponnistella; energia ylläpitää muistamista; muistaminen kypsyy uppoutumiseksi; ja uppoutuminen kukkii viisaudeksi. Koko ketju riippuu ensimmäisestä lenkistä. Poista shraddha, ja loppu romahtaa kuin portaikko ilman pohjakerrosta.

Luottamus, jota et odottanut

Ajattelemme usein shraddhaa uskona Jumalaan, Guruun ja harjoitukseen. Se sisältää kyllä kaiken tämän. Mutta voi kuulostaa yllättävältä, että shraddha alkaa lähempää, itsestämme. Kun meillä ei ole itseluottamusta, meiltä puuttuu usko. Kun emme luota kykyymme kulkea tätä polkua, ei ole väliä kuinka valoisa polku on. Kun emme usko, että olemme valinneet oikein, mikään määrä armoa ei vakuuta. Epäily palaa yhä uudelleen. Ei niin, että kokemus olisi riittämätön, vaan koska emme luota omaan vastaanottokykyymme.

Ajattele, mitä tämä tarkoittaa. Muistatko viestissä “Vahvan perustan rakentaminen” naisen, joka oli meditoinut yksitoista vuotta ja kysyi

Shraddhan englanninkielinen käännös on “faith” (usko), mutta se ei ole vain sitä. Usko kuvataan usein siten, että uskomme siihen, mitä ei voi todistaa. Shraddha on taas jotain paljon elävämpää. Se on luottamusta, itseluottamusta, vilpittömyyttä, päättäväisyyttä, uskollisuutta ja sisäistä vakaumusta yhdessä.

edelleen: “Onko tämä totta?” Hänen harjoittelunsa oli moitteetonta ja hänen muodonmuutoksensa näkyi kaikille hänen lähellä, mutta hän ei itse voinut luottaa siihen. Miksi? Epäily ei milloinkaan kohdistunut harjoitteluun vaan häneen itseensä. Hän ei luottanut omaan kykyynsä muuttua. Hän oli kuin muna kiehuvaan vedessä, kovettuen juuri sen kokemuksen ympärille, jonka oli tarkoitus pehmentää häntä. Shraddha olisi ratkaissut tuon kysymyksen jo kauan ennen sen syntymistä: ei väittelemällä epäilyksensä kanssa, vaan tarjoamalla niin vankan perustan, ettei epäily olisi löytänyt särkeä, josta päästä sisään.

Tämä on se shraddhan ulottuvuus, jota meidän on kuunneltava: usko itseemme on yhtä perustavanlaatuista henkisyudessa kuin antautuminen jumalalliselle tahdolle. Näiden kahden välillä ole jännitettä vaan ne ovat samaa liikettä eri näkökulmista nähtynä. Luottaessasi riittävästi itseesi päästääksesi irti on kyse antautumisesta. Luottaessasi Jumalaan riittävästi uskoaksesi olevasi tämän huomion arvoinen on kyse itseluottamuksesta. Shraddha pitää molempia yhdessä.

Mitä maaperässä kasvaa?

Siemen ei valitse maaperää, johon se putoaa, henkisyiden etsijä sensijaan valitsee. Ja maaperä, jonka etsijä valmistaa, määrää kaikesta siitä, mitä seuraa. Missä todellinen luottamus puuttuu, puuttuu myös todellinen rakkaus ja todellinen antautuminen; missä luottamus on todellista, sielun elävä arkkitehtuuri avautuu:

Shraddha on maaperä, jolla rakkaus kasvaa.

Omistautuminen on rakkautta, joka on löytänyt suuntansa.

Antautuminen on omistautumista, joka on irrottanut otteensa lopputuloksesta.

Sulautuminen on se, mitä jää jäljelle, kun jopa antautumisesta on luovuttu.

Katsotaan tätä uudelleen – hitaasti:

Shraddha johtaa *prem'iin*. (antaumuksellinen rakkaus. Suom huom.)

Prem johtaa bhaktiin. (omistautuminen, rakkauden polku. Suom huom.)

Bhakti johtaa *sharanagati'in*. (antautuminen. Suom huom.)

Sharanagati johtaa *layavastha'an*. (sulautuminen. Suom huom.)

Jokainen näistä kasvaa ja kehittyy edellisestä yhtä luonnollisesti kuin nuppu muuttuu kukaksi ja kukka hedelmäksi. Vaikkeet voikaan pakottaa nuppua hedelmöimään, voit valmistella maaperän ja antaa auringon tehdä työnsä.

Tässä tulee totuus, joka tulee työllistämään meidät koko tämän uuden sarjan ajan: kun layavastha toteutuu, alkaa todellinen matka. Vietä hetken aikaa hiljaa tämän ajatuksen parissa. Melkein kaikki henkiset perinteet ja opetukset osoittavat määränpään olevan ykseys.

Shraddha on maaperä, jolla rakkaus kasvaa.

Omistautuminen on rakkautta, joka on löytänyt suuntansa.

Antautuminen on omistautumista, joka on irrottanut otteensa lopputuloksesta.

Sulautuminen on se, mitä jää jäljelle, kun jopa antautumisesta on luovuttu.

Mutta mystikot, jotka ovat olleet siellä, puhuvat jostain enemmästä: huippu ei ole määränpää, se on oviaukko. Elämä, jota luulit etsiväsi, on vain valmistautumista elämään, joka odottaa toisella puolella. Ja tuo valmistautuminen alkaa maaperän laadusta.

Ei haaleaa, ei sokeaa

On olemassa kuiskittu ohje, joka kantaa hiljaisen ukkosen jyrinää: usko ei voi olla haaleaa. Jos omasi tuntuu laimealta, tarkista tavoitteesi ja toimi sen mukaan. Shraddha on kiihkeää ja päättäväistä. Se palaa lampun hiljaisella intensiteetillä, jota mikään tuuli ei voi sammuttaa. Ei siksi että liekki olisi agressiivinen, vaan siksi, että öljyä on syvälti.

Usko ole myöskään ole sokeaa. Se syntyy jonkin sellaisen kohtaamisesta, joka muuttaa sisäistä maailmaasi. Tämä erottaa uskon pelkästä uskomuksesta, jonka voi periä kuin perintökalleuden ilman että kukaan tutkii sitä kovin tarkasti. Voit uskoa, koska vanhempasi uskovat tai yhteisösi uskoo ja koska on helpompaa uskoa kuin kyseenalaistaa, mutta shraddha ei toimi niin – se on välitöntä. Kun meditoidessasi erehtymättömästi tunnet läsnäolon, jollaista ajattelu ei voi tuottaa eikä muisti keksiä, olet alkanut rakentaa shraddhaa. Omasta sydäimestäsi on tullut todistaja.

Tästä syystä meditaatio ei ole pelkästään Heartfulness-tekniikka; se on laboratorio, jossa shraddhaa muokataan. Jokainen meditaatio, joka avaa ikkunan johonkin todelliseen, lisää kerroksen jalkojesi alla olevaan maahan. Ja ajan myötä tuo maa muuttuu niin vankaksi, että kun epäily koputtaa, kuten se aina tekee, talosi ei tärisä. Kyse ei ole siitä, että olisit löytänyt vastauksen jokaiseen kysymykseen; seisot pikemminkin maaperällä, johon kysymykset eivät yllä.

Elämä, joka toimi todistajana

Tänään, kun juhlimme Chariji Maharajin syntymän 99. vuotta, on syytä pysähtyä pohtimaan kaikkea sitä, mistä tämä viesti kertoo. Chariji oli opiskellut tieteitä ja alallaan kokenut teollisuuden työntekijä. Hänen mielensä oli tottunut tarkkailemaan. Hän tapasi Mestarinsa ja osoitti uskoa, joka ei ollut koskaan sokeaa, sillä hän testasi sitä oman sydämensä laboratoriossa joka ikinen päivä. Se ei ollut koskaan haaleaa, koska se täytti koko hänen elämänsä. Hänen sydämensä oli pelto, joka oli valmisteltu. Kun transmissio laskeutui siihen, sato ruokki henkisyyden etsijöitä kaikkialla maailmassa ja ruokkii meitä edelleen. Hän ei pyytänyt meitä ihailemaan omaan uskoaan vaan pyysi meitä kasvattamaan oma uskoamme. Paras kunnianosoitus, jonka voimme hänelle antaa, on sydän joka on valmistautunut.

Kaksi ihmistä meditaatiohallissa

Palatkaamme kahteen meditoijaan vastataksemme kysymykseen, josta aloitimme. Mikä oli erilaista? Maaperä. Toinen sydän oli valmisteltu, ei täydellisesti tai kokonaan. Se kuitenkin kantoi halukkuutta, hiljaista vakaumusta, että jotain todellista voi tapahtua. Se tunsi luottamusta omaan kykyynsä vastaanottaa. Tämä halukkuus ei ollut lahjakkuutta tai onnea, se oli shraddha. Niin kuin peruna kiehuessa vedessä, tuo sydän pehmeni transmission lämmössä, avautuen entisestään sille, mitä oli tarjolla. Tätä ominaisuutta voi kehittää kuka tahansa, joka niin päättää.

Toisen sydän ei ollut hedelmätön. On tehtävä hyvin selväksi, ettei mikään sydän ole koskaan hedelmätön. Se oli yksinkertaisesti

valmistelemaan, ehkä hajamielinen, varautunut tai se kantoi vanhan pettymyksen jäänteitä, jotka kuiskivat: “Älä toivo liikaa.” Onko tuo kuiskaus tuttu? Se on viimeinen kaiku siitä pelosta, jonka sulattamiseen käytimme kahdeksan viestiä. Vastalääke pysyy samana kuin se oli, ei suuri ele vaan pieni, peruuttamaton askel. Joten, meditoi huomenna uudelleen edes hieman avoimemmin. Anna sydämen olla hieman vähemmän puolustautuva. Murto-osa riittää. Shraddha ei saavu täysin valmiina; se kasvaa samalla tavalla kuin maaperä syvenee, yksi kausi kerrallaan, yksi meditaatio kerrallaan, yksi hiljainen luottamuksen teko kerrallaan.

Olemme kaikki kuin pieniä lapsia, jotka tarvitsevat vakuuttelua. Kannamme syvään juurtuneita pelkoja, jotka ovat periytyneet aikojen saatossa. Shraddha on se vakuuttelu, jonka sielu antaa itselleen. Se on hetki, jolloin lapsi lakkaa etsimästä lupaa ulkopuolelta ja huomaa, että maa hänen omien jalkojensa alla on ollut vankka koko ajan – aina paikalla, odottamassa, että siihen luotetaan.

Valmistele maaperä ja tulet huomaamaan, että siemen jo tietää, millaiseksi se haluaa tulla.

Rakkaudella ja rukouksin,

Kamlesh

Pujya Shri Chariji Maharaj

99. syntymäpäivänä 24. heinäkuuta 2026

There's **More** Waiting For You
to go a little deeper

HEARTFULNESS APP

A Quiet Place to Start

Carry your practice with you — download the free app and connect with a personal trainer anytime.

Free Download. Daily practice. Trainer always Available.

Heartfulnessapp.org

MASTERCLASSES

Go Deeper at Home

Learn with Daaji relaxation, meditation, cleaning, and prayer through three freely offered video sessions.

Free Videos. Learn from Daaji. 3 Classes.

Heartfulness.org/global/masterclass

RETREAT

Time for Just You

Step away from the noise and into a peaceful weekend that quietly deepens everything.

Peaceful Setting. Deepen Practice. Weekend Stays.

Heartfulness.org/global/retreat

HEARTSPOTS

Find a Centre Near You

Your nearest meditation centre is closer than you think at no cost.

6000+ Centres. Heartful Community. Free to Visit.

Heartspots.heartfulness.org

Scan to download the free app, always there when you need it.
Start with a guided session, and let the practice find its own rhythm in you.
The journey inward begins with a single, still moment.

heartfulness

purity weaves destiny

